

De la Baia Mare la... Torino

În min... 297 al întîlnirii de fotbal Romînia — Danemarca (5 ore de joc!...) din preliminariile turneului olimpic MIRCEA SASU a marcat golul victoriei pentru echipa noastră, după ce făcuse un meci foarte bun. De unde se vede că pentru a juca în echipa națională nu-i neapărat nevoie să fii fotbalist din... categoria A.

Mircea Sasu nu este o cunoștință chiar atît de nouă pentru spectatorii care frecventează cu fidelitate „scenele" fotbalului. El s-a remarcat încă din anul 1959, pe cînd juca la Dinamo Săsar, unde venise de la Minerul Baia Mare. După doi ani, Sasu a îmbrăcat tricoul clubului Dinamo București. In august 1961, a plecat la U.T.A. Bun tehnician și tactician, avînd capacitatea de a acoperi tot terenul (atunci cînd se mobilizează, bineînțeles, cum a făcut la Torino), Sasu s-a consacrat în echipa textiliștilor arădeni. In același an, el a fost selecționat în reprezentativa de tineret, care a învins la Cluj cu 2—1 echipa similară a R. P. Polone.

Tînărul fotbalist băimărean (născut la 5 octombrie 1939) s-a înapoiat anul acesta la vechea sa echipă, Minerul Baia Mare și în actualul campionat al categoriei B a fost unul din cei mai buni jucători ai fruntașei seriei a II-a. Forma sa constantă, calitățile sale tehnice și tactice, puterea sa de luptă l-au impus în ochii selecționerilor și la 28 noiembrie a cunoscut și marea satisfacție de a juca în prima reprezentativă.

MIRCEA SASU

După cum se vede, drumul de la Baia Mare la Torino n-a fost chiar atît de lung cum s-a grăbit să afirme cineva. Una-i geografia și alta-i fotbalul...

ÎN PATRU RÎNDURI

Dezaprobînd selecționarea fotbalistului SASU de la Minerul Baia Mare, în lotul olimpic (în meciul de la Torino cel mai bun de pe teren) Eugen Barbu a afirmat că... „de la Baia Mare la Torino e o distanță cam mare".

De la BAIA la TORINO
E cam mult, dar mi se pare,
De la dumneata la... fotbal
E-o distanță și mai mare.

I. OCTAVIAN

Echipei de fotbal Știința Timișoara care și-a schimbat iarăși antrenorul

Atîta am avut a spune
Cînd ne-au comunicat schimbarea;
Noi așteptăm și vești mai bune:
Că și-au schimbat și... comportarea!

Trăgătorii de armă liberă din lotul olimpic au obținut în ultima vreme rezultate slabe

Zău că e lucru de mirare
Dar trăgătorii de mai sus
Au performanțe-n continuare
De un... calibru cam redus!

I. CHIVU

Fotbaliștii clujeni continuă să dețină coada clasamentului.

Astăzi, la sfîrșit de toamnă,
Încurcata lor situație
Pentru-acești studenți nu-nseamnă
Un prilej de.. meditație?

Echipa de rugbi juniori Rulmentul Bîrlad a substituit doi jucători în meciul de la Tecuci

Știți de ce se folosiră
De această mascaradă?
Foarte simplu. Se gîndiră:
— Nu se vede... la grămadă!

V. D. POPA

Microstatistică șahistă

● *Cu prilejul începerii finalei campionatului țării „mandatul" campionului de șah al R.P.R. (deținut de maestrul emerit al sportului, Florin Gheorghiu, cel mai bun dintre juniorii lumii) urmează să... expire în luna decembrie. De mîine, 20 de jucători vor lua loc în fața tablelor cu pătrate albe și negre pentru a desemna pe primul dintre ei. Începe o nouă ediție, a XVI-a, a finalei campionatului republican. Să răsfoim tabelele trecutelor turnee. S-au adunat acolo cîteva lucruri interesante și, poate, necunoscute.*

● **În cele 15 ediții anterioare ale întrecerii au jucat 77 de șahiști. De unde se vede că a ajunge în finala campionatului țării, trecînd prin „sita" deasă a concursurilor preliminare (șaisprezecimi, optimi, sferturi și semifinale), nu este o treabă atît de ușoară. Recordul participanților îl deține un șahist care de data aceasta nu figurează pe tabela de concurs: *Mișu Rădulescu*. El a fost nelipsit din finală între anii 1948—1962, jucînd în total de 15 ori. Urmează în ordine, *I. Bălănel* (13), *V. Ciocîltea* și *O. Troianescu* (12), *I. Szabo* și *Em. Reicher* (11). *B. Soos* — 10 participări. 23 de șahiști au jucat... o singură dată în finala campionatului. Dintre ei se califică a doua oară acum *Șerban Neamțu* și *Mircea Șuteu*. Primul revine în eșalonul șahist fruntaș după o absență de 11 ani.**

● **8 jucători au împărțit titlurile disputate pînă acum. Și, nu le-au împărțit prea... frățește. Cele mai multe medalii le deține *I. Bălănel*, de 4 ori campion, secundat de *Ciocîltea* și *Troianescu*, învingători de cîte 3 ori, *Florin Gheorghiu*, de două ori campion, dar participînd numai la 3 ediții ale întrecerii. Au mai fost campioni: *Toma Popa, Ștefan Erdeli, Gică Alexandrescu* și *T. Flondor*. Ultimilor doi titlul le-a fost atribuit... pe din două, după ce egalitatea a persistat și la capătul celor patru partide ale meciului de baraj.**

● **Egalitățile în fruntea clasamentului la încheierea turneului final constituie un lucru obișnuit în istoria campionatului. Mai mult de jumătate din edițiile anterioare (8) s-au decis în meciuri suplimentare, iar în două rînduri (1953 și 1955) trei jucători au trecut simultan linia finișului. *Bălănel* a cîștigat două din cele patru titluri ale sale după întîlniri de baraj. La fel și *Ciocîltea*. *Troianescu* a fost părtașul a nu mai puțin de 3 egalități (1952, 1953 și 1957) fiind de două ori învins în disputa suplimentară. Cel mai „sec" scor în aceste meciuri l-a realizat *Șt. Erdeli*, învingător cu 3—0 asupra lui *Ștefan Szabo* în 1948. *Florin Gheorghiu* a egalat diferența, întrecîndu-l anul trecut cu $3^1/_2$—$^1/_2$ pe *A. Günsberger*.**

● **Numărul de participanți la finală nu a fost totdeauna același. Recordul l-a deținut ediția din 1957, cînd titlul și l-au disputat nu mai puțin de 23 de jucători. Campionul acestei veritabile curse de maraton a fost *O. Troianescu*, dar numai după meciul suplimentar cu *Günsberger*, cîștigat cu 2—0. De 9 ori finala a numărat cifra „rotundă" de 20 de concurenți, cîte o dată 22 (în 1948), 21 (în 1950) și 19 (în 1960), cîte 18 participanți au fost la celelalte două ediții (1953 și 1956). Capricii ale semifinalelor și ale... organizatorilor.**

● **Cel mai ridicat procentaj al învingătorului s-a înregistrat în 1950. *Bălănel* a realizat atunci $16^1/_2$ p din 20 posibile, adică 82,5%, lăsîndu-l pe următorul clasat (*Gică Alexandrescu*) la $3^1/_2$ p. Cel mai scăzut procentaj a putut fi consemnat în 1955 cînd lui *Bălănel, Voiculescu* și *Troianescu* le-a fost de ajuns să realizeze 60,52% pentru a ocupa la egalitate locul I.**

● **Cea mai mare diferență între primul și ultimul clasat a fost înregistrată în 1954 ($12^1/_2$ p!). Cea mai mică — în 1953, cînd învingătorii au fost despărțiți de cel de al 20-lea doar de $5^1/_2$ p.**

Să vedem cu ce date noi ne va îmbogăți statistica cea de a XVI-a ediție a întrecerii șahiștilor noștri.

VALERIU CHIOSE

Sezon... polisportiv

Toamna asta dă de știre
C-a cerut o... prelungire...
Și cum pare-un fenomen.
Nu mai iese din teren:
Vrînd s-arate dimpotrivă,
Că e chiar... polisportivă.
Ea ridică-n mod frecvent
Soarele pe firmament...
(Dovedind de multe zile,
Calități... halterofile!)
Iar ca vajnică atletă,
A mercurului ștachetă
O înalță tot mai sus
Pîn-la cinșpe'grade plus!
Și cum are, deci vigoare,
E o toamnă... călătoare,
Deschizînd prin munți și văi
Drum de fete și flăcăi.
(Iar copacii, goi pe-alocuri,
Par imense... alpenstockuri!)
Și cum văd că toamna-i lungă,
Cert că dînsa vrea s-ajungă
(Din motive sinonime)
Campioană la... lungime!

Are toamna, deci, ambiții
Ca-n diverse competiții
Susținute cu elan,
Să obțină-n acest an
Prin insigna respectivă,
Titlul de... „Polisportivă"...

SIG. HOROVEANU

„Referee F. I. F. A."

De cîtva timp, cunoscutul arbitru de fotbal Mihai Popa simte o... căldură lăuntrică, uitîndu-se în oglindă, în cabina în care se echipează pentru meci. Deh! Privindu-se în oglindă, el vede cum îi „vine" cu ecusonul de arbitru internațional pe care i l-a decernat, recent, F.I.F.A.

Desigur că iubitorii fotbalului de la noi din țară vor să afle cît mai multe date în legătură cu Mihai Popa, cu activitatea sa. Să începem prin a face prezentările: arbitrul Mihai Popa are 42 de ani — i-a împlinit la 15 octombrie — și este de fel din regiunea Oradea. Ca și majoritatea arbitrilor noștri, și el a jucat fotbal „în tinerețe". A făcut parte din echipa de copii a Flacărei Moreni, a jucat apoi la juniorii acestei echipe, fiind promovat mai tîrziu în echipa „mare". Un timp a jucat și la „Dezrobirea"-Constanța, dar, în 1948, a renunțat complet la activitatea fotbalistică, lăsîndu-se atras de aceea de arbitru. Și schimbarea, după cum s-a văzut ulterior, s-a dovedit inspirată.

Arătînd că Mihai Popa și-a făcut debutul ca arbitru de categoria A, în 1950, cu prilejul meciului Juventus (Petrolul) — U.D.R., vom mai spune că, de-a lungul anilor, el a condus peste 300 de jocuri de categoria A și B. La cifra aceasta trebuie adăugate cele 69 de meciuri internaționale (inter-țări A, tineret, Cupa Dunării, Cupa Balcanică, Cupa Europei, preliminarii ale campionatului mondial, juniori U.E.F.A. Sofia — 1959, Lisabona — 1961 și București — 1962).

Mihai Popa este primul arbitru romîn care a primit titulatura de „Referee F.I.F.A.", așa cum scrie pe ecusonul montat pe tricou. Ceea ce nu înseamnă totuși că, mîine-poimîine, conducînd un meci pe un teren oarecare, nu are toate... șansele să fie apostrofat din tribună de vreun spectator.

MIHAI POPA

Așa e fotbalul. Mihai Popa știe lucrul acesta și nu se supără!

— J. B. —

Spectacolele stagiunii... fotbalistice

„Năpasta" — la Știința Cluj

„Cucerirea Everestului" — la Progresul

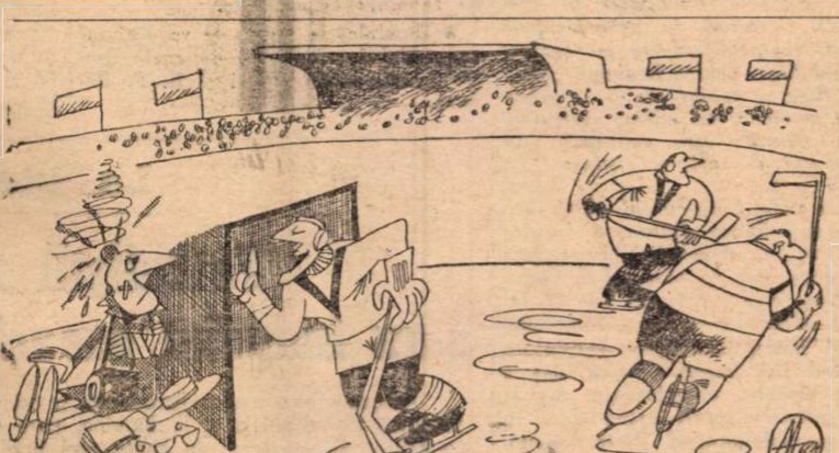
„Valsul nemuritor" — cu Dumitriu II în rolul principal

„Mi-am cumpărat un tată" — cu P. Steinbach și jucătorii de la Farul

„Umbra" — echipa Știința Timișoara de astăzi

„Variațiuni de toamnă" — la Steaua București

M. TODEA

— Vezi, ți-am spus că aici nu sîntem la fotbal ca să stai în spatele porții!!!

Desen de Adrian Andronic

CU ANI ÎN URMĂ...

PRIMUL CAMPIONAT INTERȘCOLAR DE ATLETISM

In 1921, „Uniunea Romînă de Sporturi Atletice" (înființată în același an) a organizat pe hipodromul Băneasa primul campionat interșcolar. Elevii și-au disputat întîietatea la alergări, aruncări de greutăți, sărituri și marș. Cu acest prilej se stabilesc primele recorduri ale Romîniei. Cîștigătoarea campionatului — Școala de meserii din București.

PRIMA ȘCOALĂ DE „VELOCIPIE"

După 1890, D. Dumitrescu — pionierul ciclismului romînesc — înființează prima școală de ciclism, folosind în acest scop terenul viran de lîngă Cișmigiu. Noul sport „prinde". In 1896, pe velodromul de la șosea (în preajma Arcului de Triumf de astăzi), bucureștenii urmăresc un veritabil concurs internațional de ciclism, la care participă, alături de cicliștii romîni, concurenți de peste hotare.

Goluri hotărîtoare

Există recorduri și „recorduri" sportive de tot felul. Fotbalistul norvegian Paal Saetrang de la clubul Skedj din Oslo este deținătorul unui „record" de un fel cu totul neobișnuit. Este vorba de golurile marcate în ultimul minut și chiar în ultimele secunde de joc ceea ce, trebuie recunoscut, nu este la îndemîna oricui. Saetrang a adus echipei sale șase victorii în campionat și „Cupa Norvegiei" prin golurile marcate în momentul cînd arbitrii se pregăteau să fluiere sfîrșitul partidelor. De două ori aceasta s-a întîmplat în minutul 89 de joc, o dată cu 30 de secunde înainte de sfîrșit iar altă dată cu două minute înainte de terminarea prelungirilor prevăzute de regulamentul „Cupei Norvegiei". Și în fiecare caz golul lui Paal Saetrang a fost hotărîtor.

Poșta magazin ● Poșta magazin ● Poșta magazin

VALERIU OPRIN, COMUNA SATCHINEZ. — Fotbalistul Simion Surdan de la Știința Timișoara are 23 de ani. I-a împlinit la 20 martie. Este originar din comuna Pustiniș, regiunea Banat, unde a și jucat pentru prima oară fotbal: la echipa Recolta. Inainte de a veni la Știința, a jucat în categoria B, la C.F.R. Timișoara.

TEODOR BLIDAR, COMUNA DRAUT. — 1) Băcuț II antrenează actualmente echipa Aurul Brad. — 2) Coman, portarul U.T.A.-ei, n-a jucat niciodată în echipa națională. Este un portar talentat, dar... inegal. U.T.A. îi datorează multe meciuri cîștigate, dar și destule... pierdute. Ultimul, cu Dinamo București. —

GH. POLITZER, TIMIȘOARA. — Ne întrebați cîte echipe a avut Clujul, în anul 1947, în categoria A la fotbal? Două sau trei? Două: Ferar și Universitatea. Să vedem însă cîte va avea în 1964! După cum „merge" Știința Cluj, am impresia că nici una!

Dr. EUGEN BUCUR, BUCUREȘTI. — Ne-au plăcut „epitafurile" trimise. Ca atare, nu le facem... epitaful, cum v-ați temut, poate, dv., ci le publicăm mai jos:

Unui centru înaintaș
Iar zace-ntins, dar, în sfîrșit,
Nu simulează că-i lovit!

Unui luptător
Țeapăn stă, ca un arcuș,
Disperat că-i prins în... tuș!

Unui boxer
E la pămînt, ca și-altădat,
Dar gongul nu l-a mai salvat!

VICTOR MOLDOVEANU, PLOIEȘTI. — 1) Problema este depășită. — 2) Vreți să știți dacă fosta campioană națională de șah din anul 1952, Elena Grabovețchi, mai are vreo activitate în acest sport? Ea n-a renunțat nici un moment la șah. A renunțat doar la numele de... Grabovețchi și, sub noul ei nume de Elena Răducanu a participat și la turneul final al campionatului republican, recent încheiat. 3) Dacă este vreun grad de rudenie între Dumitrescu (Dinamo Pitești), Dumitrescu I (Știința București), Dumitrescu (Unirea Rîmnicu Vîlcea) și Dumitrescu (Muscelul Cîmpulung)? Știu și eu? In evidența noastră, jucătorii sînt trecuți pe cluburi, nu pe... familii! Vă răspund însă la întrebarea suplimentară: Dumitrescu de la Știința București s-a întors la vechiul său club, Petrolul, dar acum nu mai face parte nici din lotul acestei echipe. Noi personal i-am pierdut urma!

ALEXANDRU PAGU, BRAILA. — 1) In anul 1963, în afară de recordul mondial stabilit de Valeri Brumel (2,28 m), cele mai bune performanțe la săritura în înălțime le-au obținut atletul chinez Ni Chih-Cin (1,90 m înălțime, 82 de kilograme) și atletul australian Tony Sneazwell (1,86 m înălțime, 80 kilograme). Ambii au sărit 2,20 m. — 2) Veți primi răspuns prin scrisoare.

FERDINAND BOZERO, PETROȘENI. — Sînteți bine informat: brazilianul Mazzola, care a participat la campionatul mondial din 1958 din Suedia, joacă acum la A. C. Milan sub numele de... Altafini. In naționala Italiei nu joacă el, cum s-a anunțat, ci Sandrino Mazzola, un tînăr fotbalist în etate de 21 de ani, fiul celebrului

Mazzola, mort în accidentul de avion din anul 1949 suferit de echipa Torino. Mazzola, fiul, joacă la Internazionale.

FLORIN MIHAILESCU, DOROHOI. — Romînia s-a întîlnit de trei ori la fotbal cu U.R.S.S. Primul meci s-a disputat în 1957, la Moscova, și s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1. Apoi, în preliminariile olimpice din 1959, rezultatele au fost: 0—2 la Moscova și 0—0 la București.

ION POSTAȘU

Ilustrații de N. CLAUDIU